

Situații ce au determinat părăsirea timpurie a școlii

Un studiu de caz despre brutalizare

Descrierea faptică a scenariului

Juan este un băiat în vârstă de cincisprezece ani, de etnie romă. Situația sa familială a fost foarte complicată. Nu a avut multe resurse financiare și atmosfera familială nu a fost ideală pentru un elev. După multe probleme și certuri între părinți, ei au decis să se despartă și să-și refacă viața cu alți parteneri. Este momentul când părinții lui Juan decid ca acesta să locuiască cu alte rude. Din acel moment, tânărul începe să ducă o viață chiar mai complicată: el adeseori doarme afară, uneori chiar pe stradă, și se simte singur.

Aceste schimbări din viața lui Juan au consecințe grave. De exemplu, el începe să meargă la școală fără a se igieniza și cu haine murdare și neîngrijite. De asemenea, sunt evidente prezența unor vicii, cum ar fi tutunul și alte substanțe.

Atitudinea și comportamentul elevului protagonist

Juan este foarte inteligent. Oricum, el își folosește inteligența când este motivat de ceva, altfel, dacă profesorii nu acordă atenție motivației sale, el nu manifestă interes față de activitățile școlii. Profesorii lui Juan subliniază că acestuia îi este foarte greu să muncească sau să manifeste atenție față de o sarcină timp de mai mult de zece minute. El este, în mod constant, incapabil să se concentreze, perturbând desfășurarea orelor de curs, deranjând, astfel, colegii de clasă.

Juan este un băiat care manifestă o atitudine foarte provocatoare și perturbatoare. Niciodată nu ascultă de profesor și nu respectă nici regulamentul școlar. Totdeauna trebuie să scape nepedepsit, altfel nu este mulțumit. Când Juan se enervează, adeseori își evidențiază "furia" sau "mânia", sentimente acumulate după confruntarea cu atât de multe momente dificile din viața sa. Aceste sentimente sunt, în mod evident, manifestate față de profesori, personalul educațional, poliție și adulți, în general.

Atitudinea și comportamentul colegilor de clasă

Colegii de clasă ai lui Juan nu se simt foarte atașați de el. Ei cred că Juan este capabil doar să deranjeze și adeseori se plâng de faptul că profesorii au o atitudine flexibilă față de el. Nu agreează faptul că Juan dorește să aibă dreptate totdeauna și că, dacă ei nu-i acordă atenție, el încearcă să obțină acest lucru printr-un comportament neadecvat, cum ar fi furatul lucrurilor acestora.

În prezent, ei solicită cadrelor didactice să identifice soluții pentru a pune capăt unei asemenea situații. Multora le este frică de Juan, deoarece el este imprevizibil și sunt de părere că Juan nu este singurul care necesită ajutor. Colegii săi de clasă nu înțeleg situația lui Juan și nici reacțiile acestuia.

Cei mai mulți dintre ei nu cunosc situația reală a lui Juan și, de obicei, îl judecă ca fiind o persoană rea, ce doar dorește să rănească alți oameni.

Atitudinea și comportamentul profesorilor

Profesorii lui Juan cunosc situația sa familială reală. Acesta este motivul pentru care ei au decis să-și concentreze toate eforturile lor spre a-l ajuta. Mai întâi, au încercat să înțeleagă povestea acestuia, în detaliu. Apoi, au decis ca profesorii să aibă o atitudine prietenoasă și apropiată față de el cu scopul de a evidenția sprijinul și ajutorul lor, în limite clar stabilite, fără a depăși rolul lor de profesori sau îndrumători. Printre scopurile pe care și le-au propus profesorii pentru a-l ajuta pe Juan este și acela de a-l determina pe Juan să frecventeze școala în mod regulat și de a-și îmbunătăți relația cu colegii săi de clasă.

Deși profesorii au încercat să ajute, tot ce au făcut ei nu a pus capăt comportamentului neadecvat al lui Juan. În aceste condiții, au hotărât să recurgă la ajutorul psihologului școlar și al directorului, astfel încât să ofere și ei ajutor în îmbunătățirea situației lui Juan.

Atitudinea și comportamentul părinților

Familia lui Juan nu este tocmai o familie model. Este o familie disfuncțională, părinții divorțați au alți parteneri și fiecare dintre ei are o nouă viață, în care Juan nu are loc. Deși părinții împart custodia, Juan locuiește adeseori cu oameni care nu fac parte din familia sa, care nu își asumă responsabilitatea pentru educația lui.

Prin urmare, Juan a decis să-și câștige existența independent. Ca toți adolescenții băieți, la o vârstă de tranziție, este foarte important sprijinul părinților pentru a permite fiilor lor să crească ca oameni echilibrați. Faptul de a avea o casă oferă adolescenților un sentiment de siguranță primordial pentru dezvoltarea lor, dar acest lucru nu este posibil în cazul lui Juan. Aceste aspecte influențează negativ comportamentul acestuia.

Atitudinea și comportamentul directorului școlii

Având în vedere cele mai sus menționate, îndrumătorul și psihologul școlar au decis să înștiințeze directorul despre situația dificilă în care se afla elevul. Directorul a considerat necesară contactarea departamentului de asistență socială și sprijinirea elevului din punct de vedere psihopedagogic, de către școală, cu scopul de a îmbunătăți situația lui Juan atât în ceea ce privește aspectul școlar, cât și pe cel personal.

Atitudinea și comportamentul altor factori

Atitudinea și implicarea psihologului școlar sunt foarte importante pentru Juan. El are responsabilitatea de a oferi elevului sprijin psihoeducațional, ceea ce este esențial în asemenea cazuri.

După identificarea anumitor dificultăți cu care se confruntă Juan, cu scopul de a se implica într-un efort comun, psihologul a pregătit un plan de acțiune și intervenție ce a fost aprobat de profesorii și îndrumătorul lui Juan.

Aspectele generale ale acțiunii asupra cărora ei s-au axat au fost: găsirea unei potențiale persoane, atașată de Juan, pentru o mai bună dezvoltare a acestuia; stabilirea unor căi de comunicare cu părinții săi, astfel încât ei să înceapă să îl considere o prioritate și să dezvolte obiceiuri pozitive în viața lui Juan.

Project Number 531028-LLP-1-2012-1-IT-KA4-KA4MP

This project has been funded with support from the European Union.
This material reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

This project has been funded with support from the European Union.
This material reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.